

Szótár

AGE:	emelés, fel
AI:	harmónia, mérkőzés, viadal
AIKIJITSU:	Jiu-Jitsu, Judo és Aikido öse.
AI HANMI:	azonos oldali állás, elől lévő csipő
AITE:	partner
ASHI:	láb
ASHI BARAI:	lábsöprés
ATAMA:	fejcsúcs
ATE:	csapás, sújtás
ATEMI:	ütés (elméletben) az emberi test életpontjaira
AYUMI ASHI:	normális, rendes járás: egyik lábat a másik után helyezni
BATTO JUTSU:	a kardkirántás művészete (a IAIDO régi formája)
BO:	hosszú bot
BO JITSU:	a bot művészete
BOKKEN:	fakard
BU:	hadi, a harcművészettel kapcsolatos
BUDO:	a harcos útja, harcművészet
BUDOKA:	tanuló
BUSHI:	harcos, samuráj
BUSHIDO:	a Bushik erkölcsködexe
CHADO:	a teaszertartás művészete
CHIKARA:	erő
CHOKU TSUKI:	egyenes ütés váltott kézzel
CHUDAN:	a test középszintje
CHUDAN TSUKI:	ökölütés az alhas (gyomorszáj) irányába
CHUSOKU:	lábujjak alatti párnás része
DACHI=TACHI:	állás, testtartás
DAI:	nagy, alapvető
DAISHO:	3 darabos samuraj készlet (katana, wakizashi, tanto)
DAN:	fokozat, rang
DEASHI:	lábfej
DENSHO:	régi feljegyzések
DO:	út
DOJO:	az a hely, ahol az utat tanulmányozzák, a harcművészetek edzőterme
DOSA:	mozdulat, mozgás
DOSHU:	szó szerint az út Mestere, a művészet legnagyobb (technikai és szellemi) képviselője
DOZO:	kérem szépen, nagyon szépen kérem
EMPI=HIJI:	könyök
EMPI UCHI:	könyök csapás
ERI:	gallér
ERI DORI:	gallér fogás hátulról
GAMMEN:	arc
GAMMEN TSUKI:	egyenes ütés arca
GAESHI:	felfordítani
GARAMI:	kulcs, kulcsolás
GATAME=KATAME:	rögzítés, leszorítás
GE:	lent
GEDAN:	a test alsó szintje
GEIKO=KEIKO:	edzés, módszer
GERI=KERI:	rúgás
GETA:	fapapucs
GI:	edzőruha, JUDOGI: judoruha, KARATEGI: karateruha
GO:	öt(5), kemény,
GO NO GEIKO:	kemény edzés mód
GOSHI=KOSHI:	csipő
GOSHIN:	önvédelem
GURUMA:	kör
GYAKU:	ellentéte, fordított
GYAKU HANMI:	fordított állás, hátul lévő csipő
GYAKU TSUKI:	ellentétes oldali egyenes ütés

HACHI:	nylc(8)
HAJIME:	kezdés!, induj, rajta!
HAKAMA:	a klasszikus BUDO irányzatokban viselt hagyományos nadrág-szoknya
HAN:	szóösszetételekben-fél, fele
HANBO:	rövid bot
HANMI:	az alhas része, az ember életközpontja (vitális központja), oldaltartás
HANTAI:	oldalcsere, váltás
HARA:	altest, a test súlypontja
HARAGEI:	a hara művészete
HEIKO:	párhuzamos
HENKA:	váltás, átmenet, változtatás
HIDARI:	bal
HIJI=EMPI:	könyök
HIKI:	húzni
HIZA:	térd
HO:	gyakorlat
HONBU:	központi, főhivatal
IAIDO:	a kard útja (a kardkirántás művészete)
IAITO:	a IAI gyakorlásánál használt kard
ICHI:	egy(1)
IRIMI:	az Aikido egyik alapmozdulata, előrelépés kitéréssel a támadó felé, erősen pozitív mozgás. Majdnem minden AIKIDO-technika használja az IRIMI-t, vagy az IRIMI TENKAN-t.
JASUMU:	pihenj!
JITSU=JUTSU:	művészet
JIU=JU:	lágú, finom, enged
JO:	bot
JODAN:	a test felső szintje
JOSEKI:	a DOJO tiszteletbeli fala
JOTAI:	felső test
JU:	lágú(ság)
JUJI:	kereszt
JUKEN JUTSU:	a szurony művészete
JU-JUTSU, JIU-JITSU:	a lágúság művészete, régi harcmodor, melyből néhány modern harcművészet származik
JU NO GEIKO:	lágú edzésmód
KAMAE:	(test)tartás, alapállás
KAMIZA:	magas fülke(oltár, szentély) a dojo tiszteletbeli helye, ahol általában az O SENSEI képe, egy SHINTO oltár
KAITEN:	forgómozgás, körforgás
KAPPO:	újraélesztési módszer
KARATE:	közismert harcművészet, KARA = üres, TE = kéz
KATA:	előírt formagyakorlatok, stilizált mozdulatsor
KATA:	váll
KATAME WAZA:	kontrolltechnika, rögzetés
KATANA:	japán kard
KAI:	egyesület, csoport, iskola
KAKARI GEIKO:	folyamatos munka, a partner megállás nélkül támad (egy vagy több támadóval)
KEIKO:	gyakorlás, edzés
KEIKO HO:	az edzés formái
KEN:	ököl; kard
KEMPO:	a kínai KARATE egyik fajtája (SHORINJI KEMPO)
KENDO:	japán vívás bambuszkarddal (SHINAI jal)
KESA GIRI:	rézsútos vágás, a kéz magasról indul
KI:	vitális „könnyedség”, kozmikus energia
KIAI:	kiáltás, erőszponstosítás, ösztönzés
KIHON:	alapgyakorlat, alapiskola
KIME:	a testi és szellemierő koncentrációja, összpontosítása
KIRI=GIRI:	vág(ás)
KI NO NOGARE:	a szellem folyama, éltető erő mozgása
KOBUDO:	régi harcművészet; hagyományos fegyvereket alkalmazó harcművészet
KOKYU:	légzés, a légzés ereje
KOKYU HO:	a KOKYU gyakorlása
KOKORO:	mentálitás (gondolkodásmód), szív és lélek
KOSHI:	csípő

KOTE:	csukló
KUBI:	nyak
KUMI:	csoport, fogni
KUMI TACHI:	páros kardgyakorlat
KUMI JO:	páros JO-gyakorlat
KUZUSHI:	egyensúlyvesztésbe hozás
KYU:	fokozat, amely megelőzi a DAN-fokozatokat
KYUDO:	az új útja
KYUSO:	vitális pontok

AZ AIKIDÓBAN ÉS A TÖBBI HARCMŰVESZETBEN HASZNÁLT KIFEJEZÉSEK SZÓJEGYZÉKE

MA-AI:	harmonikus távolság
MAE:	előre
MAE GERI:	egyenes rúgás előre
MAWASHI:	köríves, forgó
MAWASHI GERI:	köríves rúgás
MAVATE:	fordulás; fordulj!
MEN:	fej
MI=TAI:	test
MICHI=DO:	út
MIGI:	jobboldal
MOKUSO:	meditáció
MOROTE:	kétkezes
MU:	hiány; üres
MUNE:	mellkas
MUNE DORI:	fogás a ruha hajtókájánál
MURI:	RI hiánya, elv nélkül
MUSHIN:	üres tudat (Zen)
MUSUBI DACHI:	alapállás zárt lábakkal
NAGE:	dobás; aki a technikát csinálja (SHITE vagy TORI)
NAGE WAZA:	dobástechnika
NAGINATA:	görbe alabárdfajta, lándzsa. A NAGINATA főleg a nők körében használt harcművészet
NI:	kettő (2)
NOGARE:	légzéstechnika
O:	nagy; tiszteletet kifejező
OBI:	öv
OMOTE:	pozitív; előre; valaminek az eleje; szemben
ONEGAISHIMASU:	udvarias köszönési formula, jelentése: könyörgöm, kérem szépen
OSAE:	leszorító, lenyomó
OSAE WASA:	kontrolltechnika, pl.: IKKYO
OSS:	üdvözlés, jelentkezés
OTAGAI NI REI:	az edzőpartner(ek) üdvözlése
OTOSHI:	ejtés, lerántás
RAN:	szabad, laza
RANDORI:	szabad, folyamatos munka
REI:	köszönés, üdvözlés
RI:	elv, alapelv
RITSU REI:	köszönés állva
RYO:	pár; kettővel
RYU:	iskola (a harcművészeteknél); stílus
SABAKI:	kitérés
SAMOURAI:	harcos, a katonai osztály tagja a feudális korban
SAN:	három (3)
SANKAKUTAI:	védekező állás, a lábak derékszögben, a sarok-lábujj vonala háromszöget alkot
SEISHIN:	lélek, szellem, BUDO SEISHIN: BUDO lélek
SEIZA:	térdelő ülés
SENPAI:	tanító; rangidős
SENSEI:	tanár, mester, tiszteletbeli személy
SHIAI:	verseny
SHIATSU:	japán masszázs
SHIHAN:	magas fokozatú tanár, nagymester
SHIHO GIRI:	négyirányú vágás (SHIHO = 4)
SHIKKO:	térden járás

SHINAI:	négy bambuszlapból álló kard, a KENDO-ban használják
SHINTO:	japán nemzeti vallás
SHISEI:	helyes, korrekt (test)tartás
SHITE:	aki dolgozik (NAGE vagy TORI)
SHIZENTAI:	természetes alapállás
SHODAN:	első DAN (kezdő DAN)
SHOMEN:	oltár; előre, egyenesen
SOKUMEN:	ferdén, rézsútosan, keresztbe
SORE MADE:	A küzdelemnek vége!, vezényszó
SOTAI DOSA:	páros gyakorlat
SOTO:	külső; ZEN iskola
SUBURI:	ütésgyakorlat karddal, amit egyedül, megállás nélkül ismételnék
SUIGETSU:	gyomorszáj
SUWARI WAZA:	technikák térdepelve
TACHI:	hosszú japán kard
TACHI=DACHI:	állás
TACHI WAZA:	technika állásban
TACHI OYOGI:	régi harcművészet, amely úszást, valamint fegyverrel és fegyverzetten való harcot jelent
TAI:	test
TAI JITSU:	pusztakezes harci technikák
TAI SABAKI:	körkörös helyváltoztatás, lépés
TAISO:	gimnasztika, nevelő és bemelegítő gyakorlat,
TAMBO:	rövid bot
TANDEN:	hara, alhas
TANDOKU DOSA:	gyakorlás egyedül
TANTO:	kés
TANTO DORI:	kés elleni technika
TATAMI:	vastag szalmagyékény, amelyet a japán otthonokban használnak. A dojókban a szőnyeget jelenti.
TE:	kéz
TEGATANA:	kézél, kézkard
TEKUBI:	csukló
TEN:	ég
TENKAN:	tengely; helyváltoztatás, amely egy tengely körül történik (az egyik láb körül, amelyik közben nem mozdul el a helyéről), miközben elvezetik a támadó erejét
TE NO UCHI:	kéztartás
TO:	kard; él; ajtó
TOBI:	ugró
TORI:	a technikát végző személy (NAGE vagy SHITE)
TSUGI ASHI:	után lépés, a lábak csúsztatása anélkül, hogy egyiket amásik elé tennék
TSUKI:	egyenes ütés előre (ököllel, karddal vagy bottal)
UCHI:	belső
UDE:	kar
UKE:	védés; aki támad és aki esik
UKEMI:	védekezés;esés
UKEMI WAZA:	esés technika
UNDO:	testi-szellemi bemelegítés, ráhangolódás
URA:	negatív; belső; hátsó (hátlap); rejtett rész
USHIRO:	hátra, hátul, vissza
YAME:	állj!
YARI:	lándzsa
YOI:	jó; figyelem!
YOKO:	oldal
YOKOMEN:	oldal-, oldalsó
YUDANSHA:	DAN-os, fekete öves
YUMI:	japán íj
WAKA SENSEI:	a Mester fia, szó szerint: az ifjú Mester (csak akkor használják, ha a Mester még él)
WAZA:	technika
ZA:	ülés
ZAN:	hegy
ZANSHIN:	a technika végrehajtása utáni előírt testtartás, testi és szellemi uralom; tökéletes koncentráció; teljesség
ZAREI:	köszönés ülve (seizában)
ZAZEN:	meditáció ülve